

בש"פ 5172/22 - אהרן מרדכי בן עמרם נגד מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5172/22 - א'

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: אהרן מרדכי בן עמרם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' השופטת ע' גולומב) בעמ"י
63754-07-22 מיום 1.8.2022

בשם המבקש: עו"ד גיא אשכנזי

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' גולומב) בעמ"י 63754-07-22 מיום 1.8.2022 בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בקריית שמונה (כב' השופטת ר' ג'באלי) במ"ת 62162-07-22 מיום 31.7.2022.

2. ביום 25.7.2022 נעצר המבקש בשל חשד למעורבותו בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 31.7.2022 הוגש כנגד המבקש כתב אישום ולצדו בקשה למעצרו עד תום ההליכים. עוד באותו יום התקיים דיון בבקשה בבית משפט השלום, במהלכו הוצג לבית המשפט חומר הראיות וכן נשמעו טענות הצדדים בנדון. בתום הדיון, נדחה התיק למתן החלטה ליום 7.8.2022, ובתוך כך, הורה בית המשפט כי המבקש יובא לדיון באמצעות שב"ס (להלן: ההחלטה הראשונה). באותו היום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי על החלטה זו, בו נטען כי יש להורות לבית משפט השלום לתת את ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים לאלתר, ולחלופין, לשחרר את המבקש לחלופת מעצר (להלן: הערר).

3. בין לבין, הובא ביום 1.8.2022 תיק המעצר הנדון לפני שופט תורן בבית משפט השלום (כב' השופט ו' חיר)

עמוד 1

אשר הבהיר כי "למען הסר כל ספק, ובהמשך לדיון מיום 31.7.2022, המשיב יעצר עד החלטה אחרת" (להלן: ההחלטה השנייה). בהמשך, באותו היום, קיים בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ע' גולומב; בעמ"י 63754-07-22) דיון בערר. במהלך הדיון, הוסיף המבקש טענה חדשה שלפיה מעצרו הוא בלתי חוקי, וזאת משום שבהחלטה הראשונה לא נקבע כי הוא יעצר עד למתן החלטה אחרת, וכן כי בית המשפט השלום לא קבע כי מתקיים ולו 'ניצוץ ראייתי' בעניינו, ועל כן לא קמה עילת מעצר.

4. בית המשפט המחוזי דחה את הערר. בהחלטתו ציין אמנם כי אכן בית משפט השלום לא הורה על מעצרו של המבקש ואולם, מהקשר הדברים עולה כי מדובר בהשמטה מקרית. עוד ציין בית המשפט המחוזי, לאחר שעיון בראיות, כי קיים 'ניצוץ ראייתי' הקושר את המבקש למעשיו המיוחסים לו.

5. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על עיקר טענותיו לפני בית המשפט המחוזי, ומוסיף ומציין כי היה על בית המשפט המחוזי להורות על שחרורו בערובה.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, על בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, ובקשה כאמור תתקבל רק במידה שמתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 5128/22 נבואני נ' מדינת ישראל, פס"ד 9 (1.8.2022)). אמות מידה מצומצמות אלה חלות ביתר שאת ביחס לבקשת רשות ערעור על החלטת ביניים, כבענייננו, אשר הוגשה בטרם התקבלה ההחלטה הסופית בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו (ראו: בש"פ 4295/22 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פס"ד 7 (28.6.2022)). המקרה שלפנינו אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה, ודי היה בכך כדי לדחות את הבקשה.

7. לצד האמור, ראיתי לנכון להוסיף ולציין את הדברים הבאים.

אכן נפלו שגגות בהחלטות בית משפט השלום כדלקמן:

בהחלטה הראשונה, נמנע בית משפט השלום מלהורות על מעצרו של המבקש, וכן לא ציין כי קיים 'ניצוץ ראייתי' להאשמות המיוחסות למבקש. בהחלטה השנייה, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש וזאת מבלי שקיים דיון בנדון ומבלי שראה את חומר הראיות. אכן, כפי שבית המשפט המחוזי ציין, נראה כי החסר האמור שנפל בהחלטה הראשונה, נובע מהשמטה מקרית, שכן אין ספק שבית משפט השלום התכוון להורות על מעצרו של המשיב (שאחרת לא היה מורה על הבאתו באמצעות שב"ס). לגבי ההחלטה השנייה, נדמה כי בית משפט השלום אך הבהיר את ההחלטה הראשונה וציין כי במסגרת אותה החלטה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש.

אשר לקיומו של ניצוץ ראייתי, בית המשפט המחוזי עיין בחומר הראיות, וקבע כאמור, כי קיים ניצוץ ראייתי. בכך נרפא הפגם שנפל בהחלטה הראשונה בעניין זה.

8. הנה כי כן, בשים לב לכל האמור, אין בשגגות שנפלו בהחלטות הנדונות כדי להצדיק את שחרורו של המבקש ממעצר.

לצד זאת, טוב עשה בית המשפט המחוזי אשר הורה לבית משפט השלום להחיש את מתן החלטתו, וחזקה על בית המשפט כי יקדים את הדיון וייתן את החלטתו בהקדם האפשרי, ובמידת האפשר – ביממה הקרובה.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ה' באב התשפ"ב (2.8.2022).

ש ו פ ט ת
